

Solovjev je napisal še mnogo romanov kakor „Zlye vihi“, „Carskoje posolstvo“ in dr. Domalega vsi romani Solovjeva so izšli v več izdajah. L. 1887. so izšla njegova dela v sedmih zvezkih; leta 1892. pa so izšli njegovi „Novye razskazy“. Leta 1900. je Solovjev domalega odložil pero ter je svoje delovanje posvetil ustanavljanju popularnih čitalnic in na tem polju prosvete ga je prehitela smrt. J. D.

Bog vetrov pred Buddhovim templjem v Nikku.

Dr. Jožef Nischl, znameniti katoliški teolog, profesor cerkvene zgodovine na vsučišču v Würzburgu (1879--1892.) in stolni dekan, je pred kratkim umrl. Dr. Nischl slovi kot izvrsten pisatelj učne knjige o patologiji in patristiki (tri zvezki) kakor tudi o propedevtiki cerkvene zgodovine. Rojen je bil 24. februarja 1823. v Durchfurtu na Nemškem.

Zakaj ni Ibsen dobil Nobelove nagrade. Nobelovo nagrado so prisodili norveškemu pisatelju Bjørnstjernu Bjørnsonu. Zakaj je ni dobil Ibsen? Na to vprašanje odgovarjajo norveške novine,

da je Nobel v svoji oporoki določil nagrado pesniku „idealne“ tendence; znano je pa, da Nobel ni nikdar Ibsena smatral za idealnega pesnika. Bjørnson je bil pa Nobelov ljubljeneec, ker v svojih spisih izraža zaupanje v življenje in v rastočo človeško moč, ki ne prestando hrepeni po vedno višji prostosti in po vedno višjem etičnem naziranju. J. D.

Ozaki Tokutaro, veliki japonski romanopisec, je pred kratkim umrl. Snov njegovih romanov je popolnoma naturalistična.

Japonska kraljica Haruko slovi v svoji deželi kot duhovita pesnica, in najboljši pisatelji kot Šaseguna prevajatelj Tolstega, Turgenjeva in Gorkega ter pisatelj znamenitih novel, ji pripisujejo velik talent. Haruko se jako živo zanima za umetnost in znanstvo; predvsem pa skrbi za dobro in vestno vzgojo japonskih deklic. Pred kratkim je prisostvovala pouku v dekliški šoli v Kiotu, na kar je še posetila vsučišč, kjer so jo dijaki navdušeno sprejeli. Drugi dan pa je kraljica poslala obema zavodoma veliko denarja v podporo revnim učenkam in dijakom.

P. Hartmann je dovršil nov oratorij „Zadnja večerja“ in ga je poklonil nemškemu cesarju. Besedilo za oratorij je priredil škof Ghezzi v Civitā Castellana.

Perosi je dovršil zopet nov oratorij „Il giudizio universale“, kateremu je sam zložil besede.

Društvo umetnosti v Göttingu izdā v kratkem starejše listine papežev.

Umetnostno razstavo v Sieni bodo letos otvorili dné 15. apr. v mestni palači „Palazzo Pubblico“, ki je biser italijanskega stavbarstva in gotovo najzanimivejša mestna hiša v Italiji. Razstava bo zgodovinska in hoče združiti vse, kar se je še ohranilo del sienske umetnosti v slikarstvu, kiparstvu in drugih strokah. Od vseh strani, od vlade in od občin, od cerkva in od zasebnikov, prihajajo krasna umetna dela vsake vrste za to razstavo. Pred vsem bodo

dobro zastopani veliki kipar Jacobo della Quercia, slikarji Duccio, Simone de Martino, brata Lorenzetti, Pinturicchio, Sodoma in se drugi. V kapeli mestne palače bodo razstavljeni umetna zlatarska dela sienska; med njimi bo mnogo čudovito lepih relikviarjev, dalje bogata zbirka miniatur iz 12. do 17. stoletja. Razstava bo gotovo lepa in zelo poučna, kajti dela sienskih umetnikov, zlasti v dobi „trecento“, slove v umetnostni zgodovini, in mesto Siena je imelo poleg Florence mnogo časa vodilno vlogo v umetnosti 13. in 14. ter deloma še 15. stoletja, tako da